

НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я УКРАЇНИ ІМЕНІ П. Л. ШУПИКА

СИЛАБУС ОСВІТНЬОГО КОМПОНЕНТА «ПУБЛІЧНА ІНФОРМАЦІЙНА ПОЛІТИКА»

Галузь знань	D Бізнес, адміністрування та право
Шифр та назва спеціальності	D4 Публічне управління та адміністрування
Назва освітньо-професійної програми	Публічне управління та адміністрування
Рівень вищої освіти	другий (магістерський) рівень
Кафедра	Публічного управління, адміністрування та соціальної роботи
Статус навчальної дисципліни (обов'язкова, вибіркова)	вибіркова
Форма навчання	очна, заочна

Викладачі

Прізвище, ім'я, по батькові	Малахова Тетяна В'ячеславівна
Посада	професор кафедри
Науковий ступінь, вчене звання	доктор наук з державного управління, професор
Електронна адреса	t.malakhova@nuozu.edu.ua
Телефон	066 401 21 27
Посилання на профіль викладача	https://orcid.org/0009-0001-1113-5723 https://www.scopus.com/authid/detail.uri?authorId=58950305900

<https://www.webofscience.com/wos/author/record/53349786>

Консультації

Пт. 14:00-15:20

Загальна інформація про освітній компонент

Анотація до освітнього компонента

Освітній компонент «Публічна інформаційна політика» має теоретичну та практичну спрямованість щодо застосування сучасних знань у сфері публічного управління та адміністрування, підвищення рівня професійної компетентності майбутніх державних службовців, їхньої готовності кваліфіковано і майстерно виконувати свої професійні обов'язки.

Мета освітнього компонента

формування у здобувачів вищої освіти системних знань, аналітичних навичок та професійних компетентностей щодо теоретичних, міжнародних, правових та безпекових аспектів публічної інформаційної політики, а також здатності аналізувати та розробляти стратегії інформаційного опору та кібердипломатії в умовах сучасних викликів.

Завдання освітнього компонента

- вивчення теоретико-методологічних засад та ключових понять, таких як «публічна інформація», «кіберпростір», «державна» та «публічна» інформаційна політика;
- аналіз впливу глобалізації, ролі «нетрократії» та інструментів цифрової і кібердипломатії у міжнародному контексті;
- дослідження нормативної бази та основних етапів становлення державної інформаційної політики України, зокрема її особливостей в умовах протидії тотальній агресії;
- вивчення основних викликів інформаційної безпеки держави, класифікації кіберзагроз та проблем цифрової етики;
- аналіз методів протидії російській інформаційній агресії та практичних інструментів інформаційного опору й кібердипломатії України;
- формування навичок аналізу та розробки стратегій у сфері публічної інформаційної політики.

Пререквізити

Компонент базується на знаннях дисциплін «Публічне управління та публічна політика», «Комунікації та цифрові трансформації в публічному управлінні», «Правове регулювання сфери публічного управління»

Постреквізити

Освітній компонент є базою для вивчення навчальних дисциплін зазначеної програми, а також при підготовці кваліфікаційної роботи та практичної діяльності у сфері публічного управління та адміністрування.

Компетентності, формуванню яких сприяє освітній компонент		Загальні компетентності: ЗК 01. Здатність до абстрактного мислення, аналізу та синтезу. ЗК 04. Здатність удосконалювати й розвивати професійний, інтелектуальний і культурний рівні. Спеціальні (фахові) компетентності: СК 01. Здатність налагоджувати соціальну взаємодію, співробітництво, попереджати та розв’язувати конфлікти СК 07. Здатність самостійно готувати проекти нормативно-правових актів, аналітичні довідки, пропозиції, доповіді, надавати експертну оцінку нормативно-правовим актам на різних рівнях публічного управління та адміністрування. СК 08. Здатність розробляти стратегічні документи розвитку соціально-економічних систем на вищому, центральному, регіональному, місцевому та організаційному рівнях. СК 10. Здатність приймати обґрунтовані управлінські рішення з з урахуванням питань європейської та євроатлантичної інтеграції.
Обсяг освітнього компонента		Загальний обсяг освітнього компонента: 4 кредити ЄКТС (120 годин). В тому числі: денна форма навчання: лекції – 12 годин, практичні заняття – 28 годин, самостійна робота – 80 годин; заочна форма навчання: лекції – 8 годин, практичні заняття – 12 годин, самостійна робота – 100 годин.
Форма підсумкового контролю		Залік
Строки викладання освітнього компонента		Компонент викладається в 2 семестрі
Програма компонента		
Назви тем		
1.	Теоретико-методологічні засади та ключові поняття публічної інформаційної політики	
2.	Публічна інформаційна політика у міжнародному та глобальному контексті	
3.	Становлення та функціонування державної інформаційної політики України	

4.	Виклики інформаційної безпеки України: від кіберзагроз до цифрової етики
5.	Кібердипломатія та інформаційний опір України в умовах російської агресії

Самостійна робота здобувача освіти

№ з/п	Зміст самостійної роботи
1.	Розкрити сутність поняття «публічна інформаційна політика»
2.	Охарактеризувати поняття та інструменти «цифрової дипломатії» і «кібердипломатії» у міжнародному та глобальному контексті.
3.	Проаналізувати нормативну базу та основні етапи становлення державної інформаційної політики України.
4.	Визначити основні виклики інформаційної безпеки України та класифікувати ключові «кіберзагрози»
5.	Охарактеризувати методи протидії російській інформаційній агресії та інструменти інформаційного опору України.

Самостійна робота є елементом Навчально-методичного комплексу освітнього компонента, затверджується кафедрою, підлягає щорічному перегляду з метою дотримання принципів академічної доброчесності здобувачами вищої освіти. Список завдань надається здобувачам на першому занятті з певної теми. Самостійна робота з дисципліни виконується у формі розв'язання задач. Для здобувачів заочної форми навчання перевіркою підготовки в міжсесійний період являється контрольна робота (індивідуальна залікова робота). Усі завдання самостійної роботи мають бути виконані та здані (надіслані) викладачеві за день до проведення залікового заняття. Розмір шкали ЄКТС за навчальною дисципліною дорівнює 100 балам, а мінімальна позитивна оцінка починається з 61 балу.

Організація навчання

Навчальні технології та форми і засоби навчання	На лекціях чітко та зрозуміло структурується матеріал; зосереджується увага здобувачів на проблемних питаннях; наводяться конкретні приклади практичного застосування отриманих знань; звертаються до зарубіжного досвіду вирішення окремих проблем; заохочуються здобувачі до критичного сприймання нового матеріалу замість пасивного конспектування; використовуються наочні матеріали, схеми, таблиці, моделі, графіки; використовуються технічні засоби навчання: мультимедійний проектор, слайди тощо. На практичних заняттях запроваджуються різні навчальні технології: розгорнута бесіда, обговорення проблем, дискусії; вирішення ситуаційних вправ; розв'язання проблемних питань; мозковий штурм; кейс-методи; презентації; аналіз конкретної ситуації; робота в малих групах; рольові та ділові ігри; банки візуального супроводження; письмовий контроль знань; індивідуальне та групове опитування; перехресна
--	---

	перевірка завдань з наступною аргументацією виставленої оцінки тощо. Самостійну роботу здобувача викладач планує разом зі здобувачем, але виконує її здобувачем за завданнями та під методичним керівництвом і контролем викладача; зміст самостійної роботи за темами визначається робочою програмою навчальної дисципліни.
Методи навчання	<i>Методи організації та здійснення навчально-пізнавальної діяльності:</i> ➤ словесні (лекція-монолог, лекція-діалог, проблемна-лекція); ➤ наочні (презентація, демонстрування опорних сигналів; опорних конспектів); ➤ практичні методи (вправи; практичні завдання; спостереження). <i>Методи стимулювання й мотивації навчально-пізнавальної діяльності:</i> ➤ метод проблемного викладу матеріалу; ➤ моделювання життєвих ситуацій; ➤ мозковий штурм; ➤ метод опори на життєвий досвід; ➤ навчальної дискусії; ➤ навчально-наукова проєктна робота у форматі індивідуальної та командної роботи. <i>Методи контролю й самоконтролю за ефективністю навчально-пізнавальної діяльності:</i> ➤ усного контролю; ➤ письмового контролю; ➤ самоконтролю та взаємоконтролю; ➤ рецензування відповідей.

Список рекомендованих джерел

Основна література:

1. Про друковані засоби масової інформації (пресу) в Україні. Закон України від 16 листопада 1992 року № 2782-XII. Законодавство України. URL: <http://zakon1.rada.gov.ua/cgi-bin/laws/main.cgi?nreg=2782-12>
2. Про інформацію. Закон України від 2 жовтня 1992 року № 2657-XII. Законодавство України. URL: <http://zakon1.rada.gov.ua/cgi-bin/laws/main.cgi?page=2&nreg=2657-12>
3. Європейські засоби масової інформації / під ред. Є.А. Макаренка. К.: КНУ імені Тараса Шевченка, 1999. 229 с.

4. Європейські публічні комунікації: культура, політика, технології: колективна монографія / А.Л. Шинкарук, В.М. Парфенюк, Е.Я. Кац. Рівне, 2013. 280 с.
5. Карпчук Н.П. Міжнародна інформація та суспільні комунікації: навч. посіб. Луцьк; 2018. 514 с. URL: <https://core.ac.uk/download/pdf/161264749.pdf>
6. Митко А. М. Інформаційна демократія: реалії та виклики часу: [монографія]. Луцьк: Вежа-друк, 2014. 400 с.
7. Піпченко Н. Європейські комунікації: навч. посібник. Київ: ВАДЕКс, 2021. 136 с. URL: https://www.iir.edu.ua/sites/default/files/2023-03/Pipchenko_N_pidruchnyk_WEB.pdf
8. Почепцов Г.Г. Інформаційна політика: навч. посібник / Г.Г. Почепцов, С.А. Чукут. К.: Знання, 2006. 663 с.
9. Сопілко І.М. Державна інформаційна політика України: стан та шляхи реалізації. 2014.
10. Стратегічні комунікації для безпекових і державних інституцій: практич. посіб. Київ: ТОВ «ВІСТКА», 2022. 278 с. URL: http://fes.kiev.ua/n/cms/fileadmin/upload2/Book_28-06-2022_web-3.pdf
11. Стратегічні комунікації ЄС: протидія деструктивним впливам. Луцьк: Вежа, 2023. 308 с. URL: https://www.researchgate.net/publication/374373131_Strategichni_komunikacii_E

Додаткова література:

12. Бабіна В.О., Кудлай І.В. Інформаційна політика та її роль у вирішенні міждержавних конфліктів. *Політикус*. 2022. Вип. 6. С. 53–58. http://nbuv.gov.ua/UJRN/polit_2022_6_11
13. Багмет М.О., Гаркуша А.М. Досвід країн ЄС відносно розроблення та реалізації моделей державної інформаційної політики. *Публічне управління та регіональний розвиток*. 2020. № 8. С. 515-539. http://nbuv.gov.ua/UJRN/purr_2020_8_10
14. Богоніс А.Р. Особливості цифрової трансформації інформаційної сфери: нові ризики в системі державного управління. *Суспільство та національні інтереси*. 2024. № 4. С. 788-796. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/scntint_2024_4_65
15. Бондар Г.Л. Кібервійна в Україні та виклики національній безпеці: кібернапади на цифрову інфраструктуру (державні установи, об'єкти критичної інфраструктури та організації третього сектору). *Публічне управління та регіональний розвиток*. 2022. № 15. С. 30-67. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/purr_2022_15_4
16. Васильєва Т.А., Костецький П. Механізми підвищення цифрової інклюзії населення для забезпечення інформаційної безпеки держави. *Економіка і регіон*. 2023. № 3. С. 139-145. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/econrig_2023_3_21
17. Венглінський О.О. Інформація як об'єкт національної безпекової політики України. *Аналітично-порівняльне правознавство*. 2024. № 3. С. 42-47. http://nbuv.gov.ua/UJRN/anporr_2024_3_8
18. Верховцева І.Г. Глобальний кіберпростір та опір інформаційній агресії: кібердипломатія України у протидії російській інформаційній інвазії. Міжнародне співтовариство та Україна в процесах економічного та цивілізаційного поступу: актуальні економіко-технологічні, ресурсні, інституціональні, безпекові та соціогуманітарні проблеми: монографія. Ryga: Izdevniecība "Baltija Publishing", 2024. С. 213–243. DOI <https://doi.org/10.30525/978-9934-26-480-1-9>
19. Верховцева І.Г. Фейки російської інформаційної війни проти України: деконструюючи «історичну росію» та «руський мир». Україна в умовах російської агресії: виклики та відповіді: монографія / [І.В. Букреева, І.Г. Верховцева, В.В. Гулай та ін.]. Харків: Право, 2024. С.

76–93. DOI: <https://doi.org/9786178518240>

20. Воротинський В.В. Вплив гібридної війни нового типу на зміну основних функцій державної інформаційної політики України. *Держава і право. Юридичні і політичні науки*. 2023. Вип. 94. С. 154-164. http://nbuv.gov.ua/UJRN/dip_2023_94_15
21. Даниленко С., Фурсай О. Деструктивний інформаційний вплив на соціально-політичні процеси (на прикладі Франції). *Вісник Київського національного університету імені Тараса Шевченка. Міжнародні відносини*. 2020. Вип. 1. С. 25-31. http://nbuv.gov.ua/UJRN/VKNU_mv_2020_1_7
22. Денисюк ЖЗ. Інформаційна політика в умовах гібридного протистояння як механізм реалізації національних стратегічних комунікацій. *Право та державне управління*. 2020. № 4. С. 205-210. http://nbuv.gov.ua/UJRN/Ptdu_2020_4_30
23. Дорогих С.О. Щодо питань інформаційної безпеки як напрямку інформаційної політики України в умовах війни. *Інформація і право*. 2022. № 2. С. 133-137. http://nbuv.gov.ua/UJRN/Infpr_2022_2_17
24. Завгородня Ю.В. Кіберконфлікти як елемент політичних технологій в інформаційному просторі. *Актуальні проблеми філософії та соціології*. 2021. Вип. 32. С. 144-148. http://nbuv.gov.ua/UJRN/aprfc_2021_32_28
25. Загородня А.С., Кулик А.В. Теоретичні засади інформаційної революції в контексті міжнародної політики та безпеки. *Modern scientific journal*. 2023. Вип. 1. С. 57-63. http://nbuv.gov.ua/UJRN/msj_2023_1_10
26. Каприця Р.О. Піар та пропаганда на пострадянському просторі: проблеми розвитку інформаційної політики. *Міжнародні та політичні дослідження*. 2022. Вип. 35. С. 213-230. http://nbuv.gov.ua/UJRN/Vopu_sip_2022_35_16
27. Кобець Т. Основні підходи до розуміння «когнітивна безпека» в сучасній науці: політичний та інформаційний аспект. *Вісник Львівського університету. Філософсько-політологічні студії*. 2023. Вип. 49. С. 278-285. http://nbuv.gov.ua/UJRN/Vlu_fps_2023_49_36
28. Кобижча Н. І., Івашенко О. Л., Подгаєцька В. В. Кодування інформації: різновиди штучних знакових систем. *Бібліотекознавство. Документознавство. Інформологія*. 2022. № 3. С. 63-70. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/bdi_2022_3_10
29. Кононенко В.П., Новікова Л.В., Копицька П.О. Політика міжнародних організацій з питань інформаційної безпеки. *Науковий вісник Ужгородського національного університету. Серія: Право*. 2021. Вип. 65. С. 353-358. http://nbuv.gov.ua/UJRN/nvuzhpr_2021_65_66
30. Коцур Л.М., Грига О.С. Державна інформаційна політика України: теоретико-методологічні парадокси воєнного часу. *Публічне управління: концепції, парадигма, розвиток, удосконалення*. 2023. Вип. 4. С. 52-60. http://nbuv.gov.ua/UJRN/pubad_2023_4_7
31. Коцур В., Коцур Л., Грига О. Основні напрямки реалізації державної інформаційної політики України в умовах воєнного стану: виклики та завдання. *Публічне управління: концепції, парадигма, розвиток, удосконалення*. 2023. Вип. 6. С. 90-103. http://nbuv.gov.ua/UJRN/pubad_2023_6_11
32. Кучик Г.Б. Інформаційні маніпуляції в медіапросторі як елемент політичної комунікації. *Наукові записки Національного університету «Острозька академія»*. Серія: Філологія. 2022. Вип. 15. С. 3-6. http://nbuv.gov.ua/UJRN/Nznuoaf_2022_15_3
33. Лешик С.В. Особливості інформаційної політики в процесі євроінтеграції України. *Politology bulletin*. 2024. Iss. 92. С. 198-211. http://nbuv.gov.ua/UJRN/Pv_2024_92_17
34. Лопатченко І. Сутність та можливості застосування медіа комунікативної складової державної інформаційної політики в умовах демократизації публічного управління. *Актуальні проблеми державного управління*. 2021. Вип. 1. С. 122-126. URL:

http://nbuv.gov.ua/UJRN/apdyo_2021_1_21

35. Малахова Т.В. Кібербезпека органів публічного управління в контексті сучасних гібридних загроз: інституційні та технологічні аспекти. (2025). *Координати публічного управління*, 1, 379-397. <https://doi.org/10.62664/cpa.2025.01.18>
36. Малахова Т.В. Цифровізація публічного управління як чинник державної стійкості в умовах воєнної загрози. Публічне управління та адміністрування в Україні: євроінтеграційний поступ : матеріали Всеукраїнської науково-практичної конференції за міжнародною участю (Івано-Франківськ, 30 травня 2025 р.); за наук. ред. проф. І. І. Чудика, Д. І. Дзвінчука, І. П. Лопушинського; упоряд. Л. С. Мосора. Т. 2. Івано-Франківськ : ІФНТУНГ, 2025. С.268-272. Збірник_тез_ІФНТУНГ_Т.2_2025_0.pdf
37. Малахова Тетяна В'ячеславівна Взаємодія органів публічної влади з громадянським суспільством у сфері національної безпеки: виклики й перспективи. Освіта і наука у сфері національної безпеки: проблеми та пріоритети розвитку : матеріали VII Міжнародної науковопрактичної конференції (м. Острог, 16 травня 2025 р.) / за ред. проф. Е. М. Балашова, проф. М. С. Романова, доц. Р. С. Мартинюка. Острог : Видавництво Національного університету "Острозька академія", 2025. С.113-119.
38. Малашко О.Є. Політика та система забезпечення інформаційної безпеки в країнах Центральної Європи. *Міжнародний науковий журнал "Інтернаука". Серія: Юридичні науки*. 2020. № 9. С. 38-48. http://nbuv.gov.ua/UJRN/mnjiu_2020_9_7
39. Мельник Ю.П. Вплив дезінформації на державну інформаційну політику: вітчизняний та зарубіжний досвід. Філософія та політологія в контексті сучасної культури. 2023. Т. 15, № 2. С. 114-119. http://nbuv.gov.ua/UJRN/filipol_2023_15_2_17
40. Мотлях О. Сучасна державна інформаційна політика України у сфері масмедіа. *Український інформаційний простір*. 2022. № 2. С. 156-170. http://nbuv.gov.ua/UJRN/ukrinfsp_2022_2_14
41. Ніколаєць Ю.О. Державна інформаційна політика України в умовах повномасштабного воєнного вторгнення Російської Федерації: суспільно-мобілізаційний потенціал і ефективність *Політичні дослідження*. 2024. № 1. С. 42-67. http://nbuv.gov.ua/UJRN/Politst_2024_1_5
42. Новицька Н.Б., О.О. Пунда, О.Д. Добрянська Принципи інформаційної політики в умовах війни та їх нормативно-правове закріплення. *Соціологія права*. 2022. Вип. 1-2. С. 71-76. http://nbuv.gov.ua/UJRN/sprav_2022_1-2_16
43. Пасемко Г.П., Таран О.М., Гуторова О.О. Напрями розвитку системи публічного управління: формування інформаційної та комунікативної політики в Україні. *Національні інтереси України*. 2024. № 2. С. 405-420. http://nbuv.gov.ua/UJRN/niukr_2024_2_37
44. Перфільєва А.О. Стратегічний вимір інформаційно-аналітичних технологій зовнішньої політики Ізраїлю. Філософія та політологія в контексті сучасної культури. 2023. Т. 15, № Спецвип. С. 29-35. http://nbuv.gov.ua/UJRN/filipol_2023_15_Spetsvip
45. Пшеничний С.О. Проблемне поле інформаційного тероризму у вітчизняному соціально-політичному дискурсі: до визначення стратегії дослідження. *Epistemological studies in philosophy, social and political sciences*. 2024. Vol. 7, Iss. 1. С. 205-212. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/epstphsps_2024_7_1_25
46. Сунгурова С.Р. Міжнародний досвід боротьби з політичним насиллям засобами інформаційної війни. *Politology bulletin*. 2022. Iss. 88. С. 202-218. http://nbuv.gov.ua/UJRN/Pv_2022_88_16
47. Ржевська Н. Ф. Сучасна інформаційна політика: досвід США для України. *Політичні дослідження*. 2024. № 1. С. 68-85. http://nbuv.gov.ua/UJRN/Politst_2024_1_6
48. Свідерська О. Роль культурних кодів у конструюванні політичної дійсності в контексті інформаційно-когнітивної війни. *Вісник*

- Львівського університету. Філософсько-політологічні студії. 2022. Вип. 43. С. 306-313. http://nbuv.gov.ua/UJRN/Vlu_fps_2022_43_39
49. Свідерська О.І. Роль політичного мему в інформаційних війнах. *Актуальні проблеми філософії та соціології*. 2022. Вип. 36. С. 136-140. http://nbuv.gov.ua/UJRN/aprfc_2022_36_25
50. Ситник Г.П., Клименко Н.Г., Гореліков І.О. Державна політика забезпечення інформаційної безпеки та кібербезпеки, як її складової: проблеми та шляхи їх вирішення. *Державне управління: удосконалення та розвиток*. 2024. № 5. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Duur_2024_5_6
51. Скибун О.Ж. Кібергігієна як складова формування цифрової держави. *Вісник Національної академії державного управління при Президентові України. Серія: Державне управління*. 2021. № 2. С. 39-46. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/vnaddy_2021_2_7
52. Тарасюк В.М. Стратегічні орієнтири інформаційної політики України в умовах зовнішньої агресії. *Правова держава*. 2022. Вип. 33. С. 70-82. http://nbuv.gov.ua/UJRN/PrDe_2022_33_9
53. Фролова О.М., Кайло М.І. Інформаційна політика країн в умовах електоральних кампаній на прикладі США та України. *Міжнародні та політичні дослідження*. 2022. Вип. 35. С. 203-212. http://nbuv.gov.ua/UJRN/Vonu_sip_2022_35_15
54. Хаустова М.Г. Державна політика в умовах цифровізації суспільства. Міжнародний досвід реалізації програм та стратегії цифровізації. *Аналітично-порівняльне правознавство*. 2022. № 2. С. 209-216. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/anporpr_2022_2_42
55. Хряпинський А.П. Характеристика державної інформаційної політики в умовах гібридних загроз: глобальні тренди та закономірності. *Інвестиції: практика та досвід*. 2024. № 11. С. 263-266.
56. Хряпинський А. П. Сучасні концепції та підходи до формування державної інформаційної політики в умовах гібридних загроз. *Державне управління: удосконалення та розвиток*. 2024. № 6. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Duur_2024_6_19
57. Циватий В.Г. Інформаційно-аналітичне забезпечення у сфері міжнародних відносин, зовнішньої політики і дипломатії: соціогуманітарний, інституціональний та безпековий дискурси. *Соціально-гуманітарний вісник*. 2023. Вип. 42. С. 33-39. http://nbuv.gov.ua/UJRN/sochumj_2023_42_11
58. Шинкар Т.І. Здійснення обмеження права на інформацію в інтересах національної безпеки шляхом формування та реалізації державної інформаційної політики: правові та організаційні основи. *Чесць і закон*. 2023. № 3. С. 73-79. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Chiz_2023_3_13
59. Шлемкевич Т. Політичні комунікації в українському інформаційному просторі. *Вісник Прикарпатського університету. Політологія*. 2024. Вип. 16. С. 42–47. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Vpu_Polit_2024_16_8
60. Verkhovtseva I.G. Ukraine's Cyber Diplomacy In Countering Russian Informational Aggression. *Library Science. Record Studies. Informology*. 2024. Т. 20. № 3.

Загальна схема оцінювання

Сума балів	Оцінка ECTS	Оцінка за національною шкалою	Пояснення
100 балів		залік/іспит	
90 – 100	A	зараховано/оцінка	відмінне виконання
82 – 89	B		вище середнього рівня
75 – 81	C		загалом хороша робота
68 – 74	D		непогано
61 - 67	E		виконання відповідає мінімальним критеріям
35 – 60	FX	не зараховано	необхідне перескладання
1 - 34	F		необхідне повторне вивчення дисципліни

Сума балів за всі види навчальної діяльності	Шкала ЄКТС	Оцінка за національною шкалою		Нарахування балів	Бали нараховуються наступним чином:
		для іспиту	для заліку		Оцінювання знань здобувачів вищої освіти здійснюється за 100-бальною шкалою. Підсумкова оцінка курсу навчальної дисципліни є сумою рейтингових оцінок (балів), одержаних за окремі оцінювані форми навчальної діяльності: поточне та підсумкове тестування рівня засвоєння теоретичного матеріалу під час аудиторних занять та самостійної роботи; оцінка (бали) за виконання практичних індивідуальних завдань. Підсумкова оцінка виставляється після повного вивчення навчальної дисципліни, що виводиться як сума проміжних оцінок за змістові модулі.
90-100	A	Відмінно	зараховано		
82-89	B	Добре			
75-81	C				
68-74	D				
61-67	E				
35-60	FX	Незадовільно з можливістю повторного складання			
1-34	F	Незадовільно з обов'язковим повторним вивченням дисципліни	не зараховано		

Політика опанування освітнього компонента

Здобувач вищої освіти зобов'язаний:

- 1) виконувати вимоги освітньої програми та досягати визначених для відповідного рівня вищої освіти результатів навчання:
 - не пропускати заняття без поважної причини та не запізнюватися;
 - брати активну участь в освітньому процесі, вести конспекти лекцій, практичних занять, готувати теоретичний та практичний матеріал, виконувати передбачені курсом вправи та тестові завдання;
 - здійснювати самостійну підготовку до занять згідно з затвердженим планом;
 - відпрацьовувати пропущені заняття (лекції, практичні, семінарські) у вигляді рефератів, презентацій інших видів робіт згідно з темою заняття під час консультацій викладача за розкладом кафедри не пізніше завершення семестру;
 - складати згідно з графіком поточний модульний контроль (ІНДЗ, контрольна робота) з дисципліни;
 - 2) дотримуватись академічної доброчесності:
 - самостійно виконувати навчальні завдання, завдання поточного та підсумкового контролю результатів навчання (для осіб з особливими освітніми потребами ця вимога застосовується з урахуванням їхніх індивідуальних потреб і можливостей);
 - посилатись на джерела інформації у разі використання ідей, розробок, тверджень, відомостей;
 - дотримуватись норм законодавства про авторське право і суміжні права;
 - надавати достовірну інформацію про результати власної навчальної (наукової, творчої) діяльності, використані методики досліджень і джерела інформації.
- За порушення академічної доброчесності (плагіат, фальсифікація, списування, обман тощо) здобувачі освіти можуть бути притягнені до академічної відповідальності:
- повторне проходження оцінювання (контрольна робота, іспит, залік тощо);
 - повторне проходження відповідного освітнього компонента освітньої програми;
 - відрахування з Університету.